



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIII. Principes non condunt novos canones, sed conditorum executionem decerunt, ex Facundo Hermianensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

cujus verba proferre necesse est, ut constet regiae & sacerdotalis auctoritatis consensionem maximam semper fuisse; ita ut non tantum nudum ministerium, velut apparitores, exequenda Conciliorum sententiae Principes praestiterint, sed jure etiam regio ad eandem damnationem post synodorum judicium suffragium suum adjunxerint ratione habita executionis publicae, quae proscriptionem illam sequebatur. Rem non insolitam Imperio & nos facientes, ad presentem venimus legem. Quoties enim Sacerdotum sententia quosdam indignos sacerdotio de sacris sedibus deposuit, quemadmodum Nestorium, Eutychem, Arrium, Macedonium, & Eunomium, & quosdam non minores alios, toties Imperium ejusdem sententiae & ordinationis cum Sacerdotum auctoritate fuit. Sicque divina pariter & humana concurrentia, unam consonantiam rectis sententiis fecere. Quare & ipse sententiam adversus Anthimum Iaram uxorem fecit, ut ipse loquitur, id est, quemadmodum explicat capite tertio, hoc firmiter ponit, & imperialibus legibus corroborat, ac si ab Imperio ipso provenisset. Deinde Menae Patriarchae dat in mandatis ut ad Metropolitam suae Dioceseos mittat quae Sacerdotio visa sunt, & ab Imperio confirmata, ταύτη τῆ δεχρηωσμένη δόξαντα, ταύτη τῶ τῆ βασιλείας κεκυρωμένα.

1. Τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀνατολῆς...
2. Κωνσταντῖνον...
3. Ἐπιτομὴν...
4. Ἐπιτομὴν...
5. Ἐπιτομὴν...

consecuturum qui res constitutas oppugnaverit; sed jure damnandum, & urbe expellendum.

XIV. Sed quo proposito leges illae de confirmandis Conciliorum decretis ab Imperatoribus ferrentur, Facundus Hermianensis in Africa Episcopus accuratè expressit. Florebat sub Iustiniano, à quo Trium Capitolorum causam discuti ægerrimè ferebat; ideoque multis verbis Principum audaciam exagitat, qui canonicas quaestiones ad suum judicium revocare tentant, eoque ad exemplum Marciani Principis provocat, de quo hæc sunt ejus verba: *Sciens igitur ille modestissimus Princeps Ozie Regi non impune cessisse quia sacrificare presumpsit, quod licitum est singulo cuique etiam secundi ordinis Sacerdoti, multò magis sibi impune cedere non posse cognovit vel quæ jam de fide Christianarum fuerant constituta discutere, quod nullatenus licet, vel novos constituere canones, quod non nisi multis & in unum congregatis primi ordinis Sacerdotibus licet. Ob hoc itaque vir temperans, & suo contentus officio, ecclesiasticorum canonum executor esse voluit, non conditor, non exactor. Hic est certus limes quem regiae auctoritati in his negotiis præfigere oportet, ne inconsultò trahamur ad eam adulationem, qua Principibus suis totius disciplinae ecclesiasticae summam Græci deferebant. Hæc sunt verba Demetrii Chomatiani Bulgariae Archiepiscopi in Responzione prima ad Cabasilam: *Imperator, ut communis Ecclesiarum Episcopimonarcha existens, & dictus, synodalibus præcèssit sententiis, & robur tribuit, ecclesiasticos ordines componit, & legem dat vitæ politice quæ eorum qui altari serviunt. hoc amplius, & judicii Episcoporum & Clericorum, & vacantium Ecclesiarum electionibus. ὁ βασιλεὺς ἡδ' οἱ ἀκρίβοι τῆς ἐκκλησίας ἐπισημοῦν ἀρχὴς ἐὰν καὶ ὀνομαζέσθωσιν, ἔστω δὲ καὶ γὰρ ἡμῶν ἐπισημοῦν, ἔστω καὶ τῶν αὐτῶν χαρίζεται. ἐκκλησιαστικὰς τὰς ἐκείνων ἐπισημοῦν, καὶ νομοθετεῖ βίῳ καὶ πολιτικῶν τῶν βήματος, καὶ μὲν καὶ διέξωσιν ἐπισκοπῶν, ἔκκλησιαστικῶν, ἔστωσιν ἡμῶν ἐπισημοῦν ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶν.* Quæ magnifica verba omnino aliena sunt à mente veterum, nisi intra fines patrociniæ ecclesiasticae contineantur. Alia est electionum ratio, de quibus agere non est præsentis instituti. [Vide librum octavum.]*

Vide Libellum Marcæ edrum Barcinone.

Facund. Hermian. l. 12. c. 3.

Lib. 1. Iuris Græco-Rom.

XIII. More veterum Principum, Constantinus Pogonatus definitionem sextæ Synodi adversus Monothelitas suo Edicto se confirmasse ad Leonem II. Pontificem scripsit. Quod adeo gratum fuit Leoni, ut in hæc verba Constantino gratulabundus rescripserit. *Synodali igitur sententia, & Imperiali Edicti censura, tanquam ancipiti spiritus gladio, cum priscis hæresibus etiam novæ pravitate error expunctus est.*

Synodus Orientalium Episcoporum à Iustiniano Rhinormeto coacta in Trullo Palatii, sub nomine sextæ Synodi canones edidit: quorum confirmationem ut impetraret à Principe, eadem verba usurpavit, quibus usâ fuerat Synodus Oecumenica secunda erga Theodosium. Constantinus & Irene relecta coram se fidei definitione à septima Synodo edita, eam subscriptione sua muniverunt, postquam illis constitit de consensu omnium decretam fuisse. Eodem pacto (postquam præsentem Basilio Imperatore, relectis canonibus ab octava Synodo editis, fidei Symbolo, & Photij depositione, consensum suum Episcopi testati sunt) *Allocutione sua Basilius edixit, ut si quis Clericus aut laicus contra synodi canones aliquid haberet dicendum, prodiret in medium, & aperiret quid illi videretur. Nam soluta synodo, nullam illum veniam ab Imperatore*

11. in Conc. Oecumenico...
12. in Conc. Oecumenico...
13. in Conc. Oecumenico...

C A P V T X I.

Synopsis.

I. Non solum in universum decreta Conciliorum Principes confirmant, sed etiam canones aliquos specialibus legibus. Probatum exemplo Theodosij, qui vetuit Clericis consortia extranearum mulierum. ex sem-